

blandt dem visse Arbejderklasser, som ere ulige bedre stillede end andre — saadanne Arbejderklasser ere Bygningsarbejdere, Arbejdere i Jærnindustrien, og man kunde nævne andre. Her er Afstanden mellem Forbruget blandt disse Elitearbejdere og de ringere stillede Arbejdere meget stor. Men en saadan Afstand findes, som det vil være alle bekendt, ikke blandt Landarbejderne. Her gælder Udtrykket Elitearbejder noget helt andet, her gælder det kun almindelig jævnt ordentlig stillede Folk, ikke Folk, som ere stillede højt over deres Standsfæller i Almindelighed. Derfor kunne disse Regnskaber nok omtrent passe, selv om de ere tagne fra forholdsvis ret velstillede Arbejdere. Naar det ærede Medlem mener, at disse Folks Forbrug i det hele er noget større end Gennemsnittet af Landarbejderklassens, maa jeg dog sige, at jeg fra meget kyndige Folk her i Salen, som ere bedre inde i den Slags Forhold end jeg, har hørt, at det i alt Fald for adskillige Egnes Vedkommende ikke er for højt anslaaet. Men hvorom al Ting er, hvis Forbruget er større paa den ene Led, er det vel ogsaa større paa den anden. Have disse Folk Raad til at bruge flere Forbrugsartikler, have de vel ogsaa Raad til at bruge mere Brændevin og Tobak, om de overhovedet bruge disse Artikler, saa Resultatet bliver næppe saa synderlig forkert. Maa jeg saa gøre en anden Bemærkning til det ærede Medlem. Han søgte at paavise, at naar der fra vor Side var talt om, at man muligvis kunde nøjes med en noget mindre Brændevinsskat end den af Landstinget foreslaaede, var det umuligt, fordi det Beløb, der blev at kompensere, blev saa stort, 7 Millioner. Jeg tror slet ikke, at det er kommet frem under denne Behandling, og jeg vilde nødig have, at den skulde slutte, uden at det blev sagt, at jeg for mit Vedkommende kan ikke acceptere den Maade, hvorpaa denne Indtægtsnedgang er beregnet. Det er nemlig sket paa en anden Maade, end man har gjort det i det Forslag, som kom frem i 1897, og ved tidligere Lejligheder, idet det er gjort efter 3 Aars Gennemsnit, medens det i Almindelighed gøres efter 5 Aars Gennemsnit, og 3 Aars Gennemsnittet kan saa meget mindre accepteres fra Folketingets Side, som det netop er 3 Aar, i hvilke der har fundet Opgang Sted. Tager man de nærmest foregaaende 2 Aar med, saa at det bliver 5 Aars Gennemsnit, vil det trykke Summen, 7 Millioner, ikke saa lidt ned. Dette Forbehold maa jeg tage for mulige videre Forhandlingers Skyld.

Jeg skal saa endvidere bemærke, at der godt kan indvindes noget paa Toldloven. Naar man fra Reformpartiets Side har talt om at faa en Toldlov, der nogenlunde kunde tilfredsstille Befolkningen, ved at lade Toldloven hvile i sig selv og søge Kompensation paa den, saa er det selvfølgelig ganske umuligt. Alt, hvad vi faa til Beskyttelsens Nedsættelse og til Nedsættelse paa de store Livsfornödenheder gaar jo paa den Maade med, men hvis det kun drejer sig om at redde en lille Million for at faa de 7 Millioner bragte lidt ned, kan det lade sig gøre. Der er — deri giver jeg det ærede Medlem for Ringkøbing Ret — visse Luksusfrugter, med Hensyn til hvilke jeg ikke har noget imod at sætte Tolden op, og det vare vi ogsaa villige til i Toldkommissionens Mindretal. Det kan man tale om, det berører slet ikke Beskyttelsen eller den Slags Ting, ligesom det heller ikke berører den store Befolknings Forbrug.

Til Slut skal jeg kun sige, at det forekommer mig, at Forhandlingerne her i Salen i disse Dage have været alt andet end lystelige for dem, som staa paa Vinstres gamle Toldstandpunkt. Det skal nok komme frem, og de Herrer skulde blive forbavsede ved at se, hvilke Ytringer af Glæde det vil fremkalde i Protektionisternes, den store Toldbeskyttelses Lejr, at der nu uimodsaagt fra det ærede Flertals Side her i Salen er blevet fremført Betragtninger, som i deres Kerne og inderste Mening falde fuldstændig i Traad med de Betragtninger, hvorpaa hele Toldbeskyttelsens Ræsonnement, saaledes som det er blevet ført frem af Agitatorerne her i Landet, hviler. Det er en overordentlig beklagelig Ting, at Forholdene saa hurtig have skiftet, at det samme Flertal, der endnu for ikke mange Maaneder siden, toldpolitisk set, sad ved det ærede Medlem for Slagelses Fødder, og som det syntes, med fuld Sympati ledsagede hans Betragtninger af Toldsagen, nu synes med lige saa fuld Sympati at følge Betragtninger, der, jo mere man gaar dem efter i Sømmene, ville vise sig at bunde i en fuldstændig anden Opfattelse af Toldsagen, ikke alene end den, det ærede Medlem for Slagelse har gjort gældende, men ogsaa end den, der altid er gjort gældende fra dette Tings Ordførere i denne Sag. Og saa kan man protestere saa meget, man vil, mod de skæbnesvangre Følger, som dette Skridt, man nu staa i Begreb med at gøre, vil have for Skattelovens Behandling og Skattereformen i det hele, men et skulle